

SEVERIN ŠALI

IZ CIKLA: »PESMI JUTRA IN VEČERA«

V svetišču mojega srca
leži odprta bela knjiga,
nekdo nevidno liste dviga
in svete psalme šepeta.

Iz oken siplje se somrak,
zlatí oltarje in lestence,
po stenah meče dolge sence,
med njimi poje moj korak.

Stebri zamišljeni in beli
kakor drevesa v gozdu sanj
— mladost mi rada hodi vanj —
so v svetem čustvu onemeli.

Nekje zatrobi zunaj rog
in kliče k jutranji molitvi;
tedaj pristopim sam k daritvi:
vse tiho — z mano je le Bog.

SEVERIN ŠALI

SREČKO KOSOVEL PIŠE S KRASA

Jaz sem umrl mlad.
Večkrat po vas me muči hrepenenje
— saj včasih je pa le lepo življenje —
v samoto pridite me obiskat.

Pa prinesite cvetja, mnogo cvetja
ter pojte pesem vso veselo,
da mi srce že pol strohnelo
bo spet čutilo rast in slast poletja.

In vedel bom takó, da žene v klas
spet setev, posejana v naše njive,
da so še vedno moje pesmi žive,
ko name mislite in na moj Kras.